

VALOAREA EDUCATIVĂ A PLIMBĂRILOR, VIZITELOR ȘI EXCURSIILOR

Prof. înv. preșcolar Cicu Maria

Scoala Gimnazială „NAUM RAMNICEANU”, Corbi

Începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii asimilează o serie de cunoștințe prin contactul direct cu obiecte și fenomene din natură și societate. Pentru a facilita acest contact nemijlocit, grădinița organizează forme de activitate specifice, printre care plimbările, vizitele și excursiile ocupă un loc deosebit de important. În timpul desfășurării lor, preșcolarii sunt introduși treptat în cunoașterea unor elemente ale realității care constituie totodată un izvor nesecat pentru dezvoltarea și conturarea personalității lor.

Aceste forme de activitate, sprijinite pe un conținut concret-intuitiv, constituie un cadru deosebit de valoros pentru exercitarea de influențe educative asupra copiilor, pentru cultivarea spiritului lor de cercetare, a curiozității și interesului lor spontan pentru descoperirea de noi cunoștințe.

Organizând aceste forme de activitate ce se desfășoară în mijlocul naturii și al vieții sociale, copiii sunt puși în situația de a se confrunta cu realitatea printr-o percepere activă investigatoare. Prin acțiuni directe asupra obiectelor și fenomenelor, ei sunt solicitați spre a efectua analize și comparații observând caracteristicile esențiale ale lucrurilor cu care vin în contact. Totodată pot observa sistematic unele fenomene ale naturii și ajutați de educatoare pot determina anumite cauze care le determină.

Astfel, copiii dobândesc o mare cantitate de informație despre munca omului, reprezentări simple despre structura și condițiile de viață ale unor plante și animale, despre legi obiective ale succesiunii anotimpurilor.

Se poate spune că aceste activități îmbogățesc treptat bagajul cognitiv, pe de o parte, și valorifică acumulările realizate pentru stabilirea unor legături și relații, pe de altă parte.

În strânsă legătură cu cele menționate, plimbările, vizitele și excursiile, permit formarea treptată a sentimentului de respect și dragoste pentru natură, ca și pentru muncă, om și realizările sale. Copilul care a învățat să admire un parc cu flori, să asculte murmurul unui izvor, să observe viața unei insecte, obiceiurile unei păsări - va deveni prietenul naturii, apoi protectorul ei. Copilul trebuie deprins să caute permanent frumosul sub toate aspectele sale: o gingașă floare de câmp, un pom înflorit, o melodie duioasă, un lucru de mână frumos realizat, o clădire impunătoare, monumentul unui erou, o casă memorială sunt doar câteva elemente ale mediului care strecoară în inima copilului bucurii și dragoste față de locul natal, față de tot ceea ce-l înconjoară. Aceste emoții se păstrează uneori toată viața și reprezintă, mai târziu, baza unor sentimente mai adânci și conștiente.